

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm II. Dilectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62587)

se juri, & expensas moderatas præster, quas adversarius facere debuit à tempore contumacis absentie vsque ad oblatam cautionem. Ratio est, quia subrogatum induit conditiones eius, cui subrogatur. *arg. c. Eccles. 3. vt lite pendente.* Vide etiam quæ dicta sunt in *c. 2. de Dolo & Contum.*

Quæritur hic, si iudex sententiam dicendo functus est officio, non potest postea condemnare victum ad expensas litis; sin autem ante sententiam super causa principali, iudicare aggrediatur super expensis, tum periculum est, ne pars quæ se victam esse inde colligere potest, sententiæ prolationem malitiosè impediatur; quid ergo agendum? Respondet *hic Panorm. n. 27.* duobus modis iudicem agere posse. I. Vt in ipsa sententia super causa principali generatim & indeterminatè condemnet victum ad expensas litis, postea verò eas præcedente juramento determinat, vt *Io. Andr. hic explicat. n. 9.* II. Si spectatà qualitate personæ aliisque circumstantiis periculum non sit, vt is contra quem in causa principali pronuntiandum erit, sententiæ prolationem impediatur, prius poterit iudex de expensarum quantitate cognoscere, eaque præcedente juramento taxare, juxta legem *Saracimus. 15. junctâ authent. C. de Iudic.*

CAPITVLVM II.

Dilectus.

PARAPHRASIS.

Abbas & Conuentus de Cisteria contra Rectorem de Bethusia impetrârunt literas Papales ad iudicem delegatum super eadem Ecclesia, & quia Rector contumax erat, iudices miserunt Monachos in possessionem Ecclesiæ & bonorum eius, causâ custodiæ, qui etiam fructus inde perceptos pro libitu distraxerunt; hoc intellecto Honorius III. mandat quibusdam, si ita rem se habere cognouerint, vt & fructus sequestrari faciant, & quæ à Monachis distracta sunt, in pristinum statum restitui.

1. Qui mittitur in possessionem bonorum custodia causa, non lucratur fructus.
2. Quamuis sequestratio fructuum & possessionum ordinariè à iudice facienda sit, lite pendente, habet tamen hæc regula suas exceptiones.
3. Nonnunquam penes sequestrum est possessio rei sequestrata; non nunquam tantum custodia.
4. Est autem duplex sequestrum, voluntarium aliud, quod fit ex consensu partium; necessarium aliud, quod fit à iudice.

NOTA. Missus in possessionem bonorum causâ custodiæ, non lucratur fructus, sed debet eos restituere deductis impendiis laboris quoque, & industriæ æstimatione. Ita *gl. hic verb. distrahunt. gl. in c. ult. §. In aliis, verb. affectus.* Vt lite non contest. De sequestratione possessionum ac fructuum tradi debet Regula negatiua, ordinariè loquendo, non esse à iudice sequestrationem imperandam, pendente lite. *l. vn. C. de prohib. sequestr.* nam Reus possessor præsumptionem pro se habet, vt possessione etiam per modum custodiæ privandus non sit, sed manu tenendus, donec sententia contra eum lata sit, prout explicat *Tuscius verb. sequestrum. conclus. 202.* Limitationes autem præcipuæ sunt istæ. I. Si neuter litigantium possideat, tum iudex præsertim in causa beneficii, potest beneficium sequestrare vsque ad litis decisionem, ne alioquin vna pars cum alterius præiudicio possessionem accipiat, aut se in beneficium intrudat, etenim hoc casu cessat ratio, ne quis possessione sua priuetur. Desumitur *ex l. Si qua. s. ff. Familia herciscunda.* vbi dicitur, quod propter discordiam consortium qui eodem jure gaudere videntur perueniri possit ad sequestrum. II. Si, dum vtraque pars possessionem sibi vendicat, periculum est, ne ad arma veniatur, iudex sequestrum indicet, vt docent DD. communiter; nominatim *Monachum in reg. locupletari 48.*

n. 8. in 6. arg. l. *Aequissimum*. aliàs incipit: *scilicet* 53. §. *Sed si*. ff. de *usu fructu*; idè- que haud dubiè dicendum, si alter possessionem non legitimè accepisse videatur, & alter ei per vim armatam auferre velit, nisi transactione res componi possit, sequestrum iudex per nobile suum officium imperabit, donec lis decisa sit. III. Si præsumptio sit contra possessionem, vt quod rem absumpturus sit, vel litem nimis producturus cum fructuum consumendorum periculo: vel rem de qua lis est non restitutus, si in iudicio victus sit; plerumquè tamen sufficiet cautio de rei aut fructuum restitutione; vt *Panorm. hic docet n. 16. & 23.* IV. Si dos apud Maritum bona dilapidantem periclitari videatur, sequestrari potest l. *Si cum dotem*. 22. §. *Si autem*. ff. *Solutio Matrimonio*. V. Si aliquis non præstet id quod ratione certæ rei præstare deberet, potest quandoque ea sequestrari, vt si Canonicus qui propter fructus beneficii residere, & ad Ecclesiam venire deberet, se absenter, interim fructus sequestrari possunt, donec causa decisa sit. arg. c. *Peruenit*. 28. de *appell.* & trad. *Panorm. hic n. 13. Io. Monac. loco cit. n. 8.* VI. Si propter contumaciam Rei actor mittendus sit in possessionem bonorum, quandoque ea sequestrari possunt, vsque ad cautionem de parendo iuri, vt diximus c. *præced.* & in c. 2. de *dolo*, & tradit gl. in c. *Olim*. 25. verb. *sequestrari de rescript.* VII. In causis beneficialibus, quibus Actor ob contumaciam Rei, mitti non potest in possessionem beneficii, propter periculum vitiosi ingressus. c. 1. de *eo qui mittitur in 6.* Interdum beneficium vna cum fructibus sequestrari potest. arg. cit. c. *Olim.* & docet *Monac. cit. loc. n. 16. 17. Panorm. hic n. 17.*

3 Duo hinc addenda. I. Aliquando per sequestrum possessori auferitur possessio, & constituitur penes tertium donec lis decisa sit, si nimirum contentio sit de ipsa possessione, quisnam possideat, aut possidere debeat; tunc enim verum est, quod ait l. *C.* in l. *Licet*. 17. ff. *Depositi per depositionem rei penes sequestrum*, id agi, vt apud neu-

trum contententium possessio interim sit; interdum verò sufficit sequestrum vt custodem constitui, qui pro possessore possideat, donec causa decisa sit, vt in supradicta Exceptione 3. si possessor rem de qua agitur absumpturus videatur. II. Hoc loco agimus de sequestro quod à iudice fit, & dici solet necessarium, aliud verò est sequestrum voluntarium, quod ex partium consensu fit, de quo diximus in c. *Examinata*. 15. de *iudiciis*; & de hoc voluntario sequestro dicendum, à iure prohibitum non esse, sed speciem quandam depositi, ad eoque legitimum contractum, juxta *cit. legem Licet.* & tradit *Io. Monac. in cit. Reg. 48. n. 5.*

CAPITVLVM III.

Ab eo.

PARAPHRASIS.

Reus condemnatus est ad petitas possessiones actori dandas, & cum appellasset à sententia, fructus possessionum dissipare cœpit, hoc casu sequestrari debent fructus, donec lis tota finita sit.

SUMMARIUM.

1. Si intra decendum à sententia lata fuit appellatum, lis adhuc pendens censetur.
2. Si fructus possessionis petita dissipet ille, qui à lata sententia appellauit, sequestrari hi possunt à iudice, nihil attendendo, an satisfacere ille possit.
3. Casu quo appellat quis contra executores, statim fieri potest sequestratio, aut rei si mobilis sit, aut fructuum si res sit immobilis.

NOTA I. Si à sententia intra decendum appellatum sit, lis censetur esse pendens, ac indecisa, consequenter si quid pendente appellatione mutatum sit, vel alienatio facta, rescindi potest per remedium, vt lite pendente nihil innouetur, vel vs res litigiosa non alienetur. Ita *Panorm. hic.*

dd 2

Nota